

Nekrolog

Det sidste, han hørte hende sige, var: Jeg elsker dig

I sommer tog Martin Lilleøre Holm dette foto af sin ægtefælle, 23-årige Katrine Lilleøre Holm, i den botaniske have i Amsterdam. De mødte hinanden i Israel og havde planer om at rejse ud sammen igen. Da hun døde, var de ved at spare op til en rejse til New Zealand. – Foto: Martin Lilleøre Holm.

23. oktober 2020, kl. 0:00, opdateret 26. oktober, kl. 8:24
Af Else Marie Nygaard

Et ophold i Israel blev et vendepunkt for Katrine Lilleøre Holm. Her mødte hun Martin Holm, som hun siden blev gift med. De delte troen og en vilje til at få hinanden til at blomstre. Hun blev 23 år

Det er torsdag eftermiddag, og på Menighedsfakultetet i Aarhus beder professor Peter Legarth teologistuderende Katrine Lilleøre Holm om at oversætte et stykke fra græsk til dansk. Teksten er fra Johannesevangeliet. Klassen arbejder med passagen, hvor Jesus kalder på den døde Lazarus og beder ham komme ud af graven. Katrine Lilleøre Holm er en engageret og afholdt studerende. Nu sidder hun på sin faste plads på forreste række til venstre og oversætter fra græsk til dansk i et gevaldigt tempo, og den gamle professor har svært ved at følge med.

I klassen taler de om, hvordan døden ikke er det sidste, som skal siges om et menneske, og for at understrege temaet afslutter de lektionen med at høre Johnny Cash synge "There ain't no grave can hold my body down". Næste gang professor Peter Legarth kommer ind for at undervise klassen, er Katrine Lilleøre Holms plads tom. Han stiller et lys i en stage på pladsen. Han er ved at opgive at tænde lyset, for hans hænder ryster, og alle i klassen er

rystede. Katrine Lilleøre Holms jordiske liv fik en ende i et splitsekund, da hun blev ramt af en bil i en fodgængerovergang 200 meter fra sit hjem i Aarhus.

Katrine Lilleøre Holm voksede op i en kernefamilie på Ansgarsvej i Fredericia som den yngste af tre søstre. Det var hverdage med skole, klaverspil, gymnastik og ridning, lørdage med tid til rundstykker og søndage med kirkegang. De fulgtes alle fem til den lokale Sct. Michaelis Kirke, og så længe der var rosiner, kunne også den yngste forholde sig i ro under prædikenen. Da de ældre søstre flyttede hjemmefra, blev Katrine Lilleøre Holm ved med at komme i Sct. Michaelis Kirke, og i gymnasietiden påtog hun sig flere frivillige opgaver i kirken.

Manglede der en pianist til en plejehjemsgudstjeneste, vidste sognepræst Kristoffer Simonsen, at han kunne spørge hende. Præsten bemærkede, at hun var god til at lytte. Når hun så på én med sine blågrå øjne, vidste man, at man havde hendes fokus. Sognepræsten mærkede hendes ønske om at gøre tro til liv i samtaler med andre unge og sagde til hende, at hun var et teologisk talent med sit ønske om at forene teologi og hjerte. Nok var hun ung, men hun havde kæmpet indre kampe og vidste, hvad det betød at klynge sig til Gud.

I 2018 rejste hun til Israel . I tre måneder skulle hun bo i Det Danske Hus i Poriya ved Genesaret Sø og fordybe sig i Bibelen. Opholdet blev et vendepunkt for hende, for her mødte hun Martin Holm og erfarede en dybfølt ro i sit sind og omfavnelser, som gjorde hende stærkere. De delte troen og talte om, at de ville arbejde på at få hinanden til at blomstre.

Godt halvandet år efter deres første møde i Israel, blev de viet i Sct. Michaelis Kirke. Kendte man hende, ville man ikke være overrasket over, at hun selv havde lavet bordkortene, invitationerne og bundet sin brudebuket. Kreativitet var en af hendes gaver.

Selvom de tre søstre var flyttet fra Fredericia, blev barndomshjemmet på Ansgarsvej ved med at være et samlingspunkt, og de blev ved med at holde familieferie. På skiferierne i Alperne var hun familiens styrtløber sammen med sin far.

De tre søstre var også veninder med den dybde, det giver at være livsvidner. Når de to ældste så på deres lillesøster, glædede de sig over, hvordan hun trivedes i ægteskabet og med studiet på Menighedsfakultetet. Hun var 23 år og den mest blomstrende udgave af sig selv.

Katrine Lilleøre Holm holdt af sin hverdag. Hun traktede venner og familie med hjemmebagte kannelsnurrer og jordbærtærter, fortalte om vandreture og teltovernatning med

ægtefællen, og hvordan hun havde fundet glæden ved at løbe. Hun holdt især af fornemmelsen i kroppen efter en løbetur.

Tirsdag den 6. oktober snørede hun løbeskoene ud på eftermiddagen. Martin Lilleøre Holm var lige kommet hjem fra studiet og traf sin hustru uden for deres lejlighed i Hasle. Det var 987 dage siden, de havde mødt hinanden første gang. Han hørte hende sige: "Jeg elsker dig," inden han så hende forsvinde bag hækken.